

INFORMACIÓ DEL TRACTAMENT DE LES RESTES NO EXTRETES DEL CARRER SANT FRANCESC 34 DE LA GARRIGA

AGER ARQUEOLOGIA S.L.

C/Sant Jordi, 11 Baixos
08028 Barcelona (Barcelona)
agerarqueologia@gmail.com

Arqueòloga directora:

Coordinador:

ESTER
SERRA
RODRIGUEZ -
Z - DNI
47809137
A

Firmado
digitalmente
por ESTER
SERRA
RODRIGUEZ -
DNI 47809137A
Fecha:
2022.10.10[®]
22:56:17 +02'00'

SUMMARI

FITXA TÈCNICA	4
1. MOTIUS DE LA INTERVENCIÓ	5
2. SITUACIÓ	6
3. SINTESIS HISTÒRICA I JACIMENTS ARQUEOLÒGICS	9
3.1. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS	11
4. METODOLOGIA	13
5. TREBALLS REALITZATS	14
6. CONCLUSIONS PRELIMINARS	16
6.1. AFECTACIÓ ARQUEOLÒGICA	17
7. BIBLIOGRAFIA	19
ANNEXES	21
ÍNDIX DE FOTOGRAFIES	21
ÍNDIX DE PLANIMETRIES	26

FITXA TÈCNICA

Jaciment: Urbà. Nucli històric de La Garriga

Localització: Carrer Sant Francesc 34, Carrer la Doma 8

Tipus de jaciment: Arqueologia Urbana

Cronologia: Contemporània

Municipi: La Garriga

Comarca: Vallès Oriental

Coordenades UTM: X: 440472,8 m, Y: 4614982,2 m, Z: 243,3 msnm

Tipus d'intervenció: Preventiva

Promotor: Iris La Garriga SA

Motivació: Reforma integral de l'edifici i construcció d'habitatges

Directora de la intervenció arqueològica: Ester Serra Rodríguez

Coordinador de la intervenció arqueològica: Oriol Achón Casas

Empresa d'arqueologia: Ager Arqueologia SL

1. MOTIUS DE LA INTERVENCIÓ

La present intervenció arqueològica preventiva s'ha realitzat al carrer Sant Francesc 34 i el carrer la Doma 10 del terme municipal de La Garriga (Vallès Oriental).

La intervenció arqueològica s'ha dut a terme per la necessitat de connectar les xarxes del clavegueram amb la finca. Segons el projecte arquitectònic, l'edifici actual està en procés de rehabilitació i conversió de nau industrial a edifici plurifamiliar.

Aquest fet ha implicat una afectació al subsol on es localitza diverses estructures arqueològiques. Els jaciments arqueològics del terme municipal es troben catalogats com a Bé Cultural d'Interès Local, amb protecció pendent d'aprovació en el Pla Especial de Protecció del Patrimoni (PEPP). Per tant, aquestes estructures impedeixen el desenvolupament de les tasques de l'obra. Així doncs, es sol·licita el permís de desmuntatge i seguiment arqueològic pertinent.

És per aquest motiu que l'obra ha necessitat els serveis de l'empresa Ager Arqueologia S.L per a dur a terme el control arqueològic, així com la documentació i excavació arqueològica pertinents. La direcció i coordinació científica s'ha realitzat per part d'Oriol Achón Casas assumint la direcció tècnica l'Ester Serra Rodriguez.

2. SITUACIÓ

La seva situació geogràfica es correspon amb les coordenades UTM: X: 440472,8 m, Y: 4614982,2 m Z: 243,3 m s n m.

El terme municipal de la Garriga, amb una extensió de 18,8 km², es troba situat al sud oest del Montseny, a cavall entre la plana vallesana i els conjunts muntanyosos del Montseny i els cingles de Bertí.

Aquesta situació privilegiada afavoreix que hi hagi diversos àmbits paisatgístics contrastats. Per una banda l'extrem nord és marcadament forestal confluint-hi els vessants montsenyencs de dessota can Plans, Sant Cristòfol de Monteugues i el turó de Santa Margarida i, des de ponent el pla de Montcau, als estreps de les cingleres de Bertí. En conjunt, aquesta és la franja més despoblada del municipi i on la coberta forestal és més tupida.

D'altra banda, en estar disposada en paral·lel al riu Congost i ocupant la seva ribera esquerra, perduren els darrers paisatges agrícoles del municipi amb una certa entitat.

La diversitat paisatgística ha fet de la Garriga un municipi ric en espècies arbòries. Donant una primera ullada al nucli urbà i els seus voltants hom se n'adona ràpidament que els arbres protagonitzen el paisatge, ja que s'hi afegixen nombrosos jardins privats i l'espai més emblemàtic del municipi: El Passeig. Aquesta avinguda oberta el 1878 de gairebé un quilòmetre de llarg està ombrejada per dues fileres de 272 plàtans.

La població és circumval·lada en l'actualitat per l'autovia C-17, que comunica Barcelona amb Vic. Així mateix, transcorre pel municipi la línia ferroviària que va de Barcelona a Puigcerdà i la Tor de Querol. La Garriga és coneguda arreu de Catalunya pels seus edificis

modernistes, la indústria del moble, la botifarra, les aigües termals i el Corpus. Actualment, la Garriga té 16.733 habitants (2021).

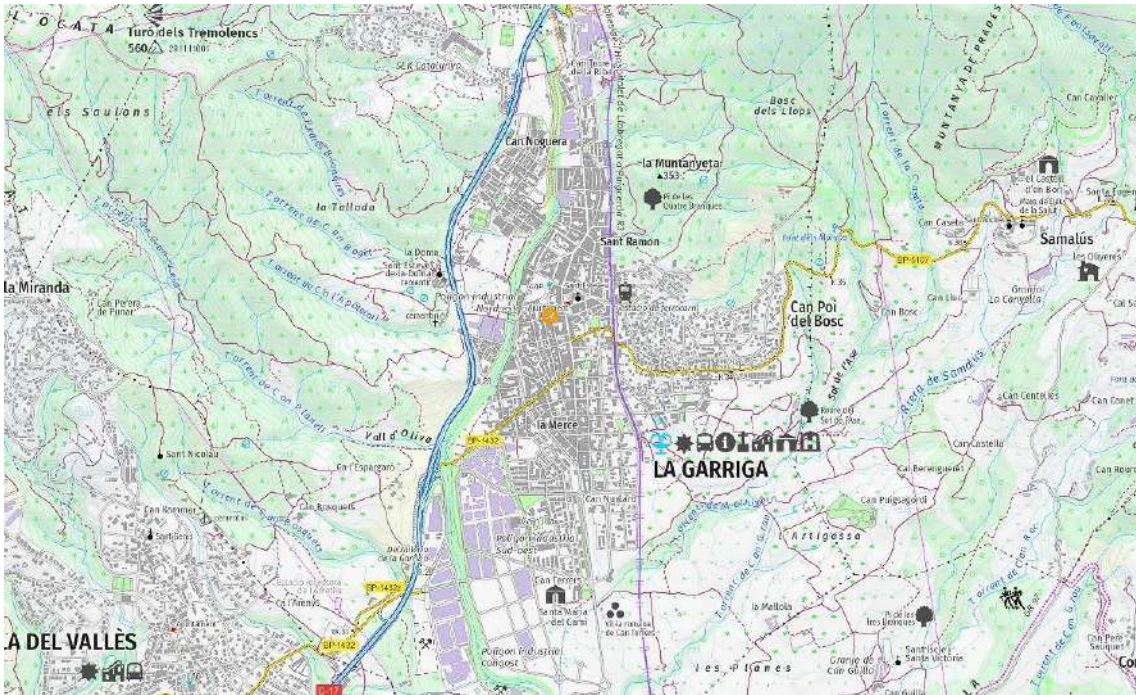

Fig. 1: Vista del terme municipal de la Garriga indicat amb un cercle groc la localització de la finca. Escala 1:25.000 (Font: Inst. Cartogràfic de Catalunya).

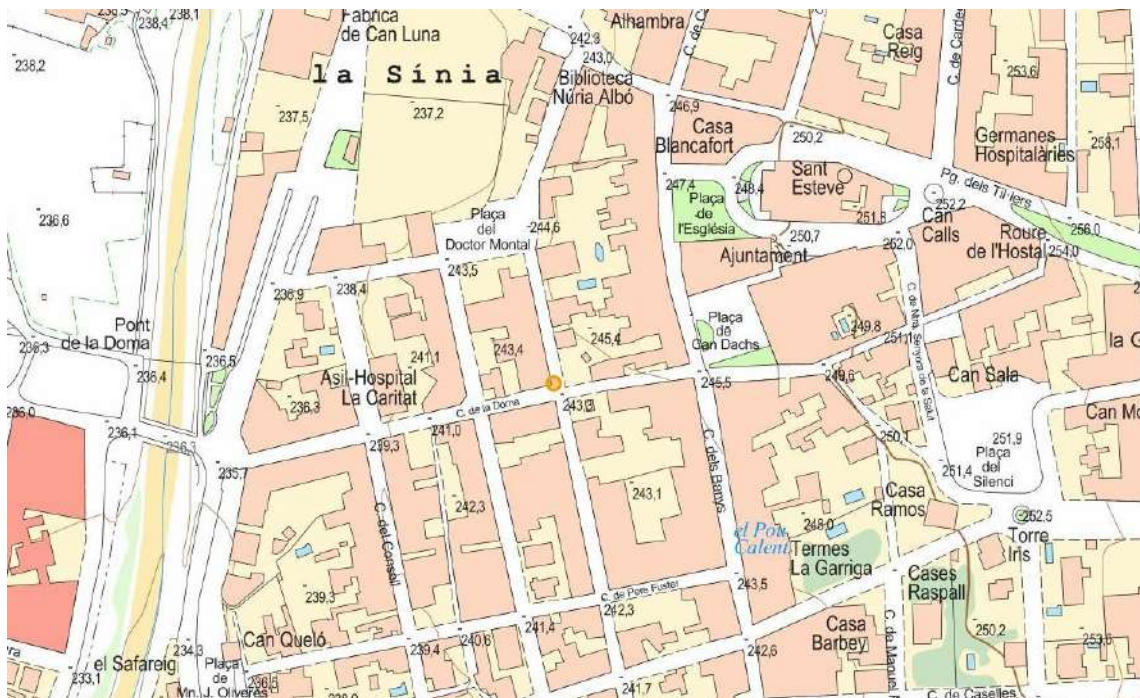

Fig. 2: Mapa Topogràfic del centre de La Garriga. El cercle en groc indica la localització de la Finca. Escala 1:5000. (Font: Inst. Cartogràfic i Geogràfic de Catalunya).

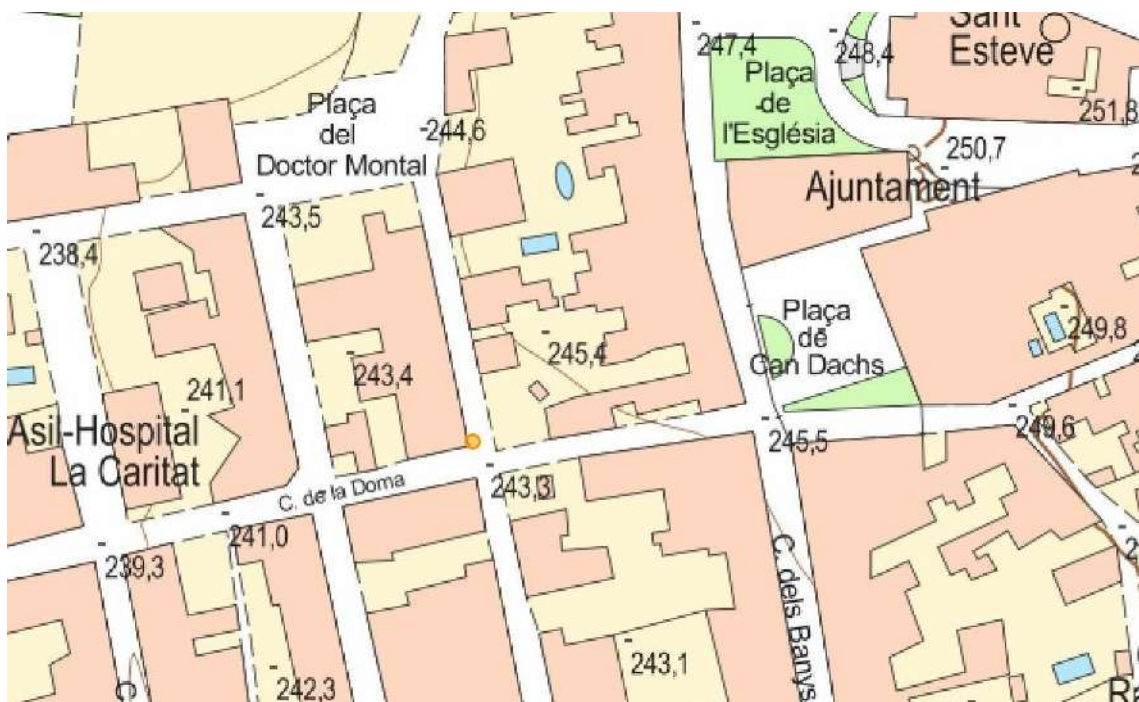

Fig.3: Mapa topogràfic de la finca. (Font: Inst. Cartogràfic i Geogràfic de Catalunya.)

3. SINTESIS HISTÒRICA I JACIMENTS ARQUEOLÒGICS

Des d'època prehistòrica la zona del Vallès ha estat utilitzada com a via de pas paral·lela al litoral i de comunicació entre l'interior i la costa. Fets que es confirmen amb la presència de vies de comunicació principals com podria ser per exemple la Via Augusta.

En el municipi de La Garriga i altres zones del Vallès es té constància d'assentaments romans ja des del segle I aC. Encara que hi ha altres zones que es daten al II aC. Aquests jaciments es concentren en tres àrees principals: la vall del Mogent, la vall del Tenes i la vall del Congost.

Gràcies als estudis d'aquests jaciments s'ha vist que hi va haver un fort procés de romanització des d'època republicana. Per exemple al segle II aC hi ha les vil·les de Can Martí a Samalús o Can Santa Digna i la Bòbila Ramoneda a les Franqueses del Vallès. En el segle I aC destaquen les vil·les de Can Terrers a La Garriga, Can Berengueret a Samalús o Can Bertran a Les Franqueses del Vallès.

Posteriorment en època imperial el nombre de jaciments incrementa amb la creació de *villae* i *vicus* de nova planta com Santa Maria de Llerona a les Franqueses del Vallès, el Pedró i Can Illa a la Garriga o Can Llivants a Samalús. Ja en època baix imperial el nombre de viles documentades és inferior fet que podria indicar un retrocés del poblament.

Així doncs, l'ocupació romana de La Garriga s'articula entorn de la via romana que travessa la vall del Congost. De fet, gràcies a l'elaboració de l'inventari del patrimoni arqueològic del municipi va permetre documentar un total de 35 jaciments romans. Tanmateix, només han estat excavades de manera parcial Can Terrers i Can Noguera.

La vil·la de Can Terrers, és una de les que presenta una pervivència cronològica més àmplia. Els materials més tardans que han proporcionat les excavacions s'adscriuen als segles IV i V dC. Això no obstant, diversos autors han destacat la possibilitat d'una ocupació visigòtica que enllaçaria amb el període alt-medieval documentat a través de

l'hermita romànica de Santa Maria del Camí (J. Maurí, 1949).

En època medieval es constata el primer document amb referència de La Garriga l'any 966 i ja al 1397 se sap que el poblament tenia prou importància per rebre el títol de *Batllia*. És també en aquesta cronologia medieval quan el poble es desenvolupa com a un centre destacat en el camp de producció agrícola i un actiu nucli artesanal amb diferents veïnats. Un dels veïnats que es documenten abans del 1348 és el veïnat dels Banys fins a arribar a la plaça de Santa Elisabet. I en època medieval apareix documentat el veïnat de Sant Macari, que és la zona en què es troba la present intervenció.

Segons la informació documental recollida per en Jaume Oliver, les primeres referències escrites sobre l'existència d'uns banys comencen arran de la transferència dels dominis del cavaller Romeu de Congost al canonge garriguenc Pere de Noguera l'any 1282. La Pia Almoïna succeí el canonge Pere Noguera l'any 1316 i poc després va establir una peça de terra "en lo lloch dit banys". El 1326 apareix el primer document dels arxius locals que fa referència als mateixos banys en la confirmació per part del monestir de Santa Anna de Barcelona garriguenc Pere de Pujol d'una terra ("*in torrente qui discurrit in balneis sive bayns dicte parrochie*").

La presència de la deu termal i dels primers banys va impulsar la creació d'un nucli de cases de les quals a partir del 1317 ("*duo solia domorum*") i 1329 ("*in peciam terre cumdomibus in ea constructis*"). Durant el segle XIV les cases es van anar fent més nombroses fins a configurar un petit veïnat dotat de plaça ("Plasa dels Bayns, any 1397") que a principis del segle XV ja era conegut com a "pobla dels banys" ("la pobla dels banys de Sant Steva de La Garriga, any 1405"). La "pobla" també era coneguda com el nom de "sagrera" ("*sacraria ipsius parrochie Sancti Steffani*", any 1485), pel fet de trobar-se a la rodalia immediata de la capella de Sant Macari, construïda per Maria Serra, tinent del primer hospital de banys garriguenc l'any 1364.

Dues d'aquestes cases van ser dotades de banys. La primera fou la casa de banys dels barcelonins Serra, documentada a partir de l'any 1347, en l'emplaçament dels quals es va construir després el mas Caselles que l'any 1466 va incorporar les cases amb els

banys. Una altra fou la de Can Mallol, bastida a partir d'establiments que l'any 1400 el rei Martí I va fer a Pere Mallol de les aigües sobrants de l'hospital i casa de banys dels Serra. El conjunt dels banys, farga, trull i casa del mas Caselles, el conjunt de Can Mallol i la resta de cases, hostals i obradors que van proliferar durant el segle XVI van fer créixer el nucli cap al nord seguint el camí ral. A mitjans del segle XVI ja es diferenciaven clarament "lo carrer de La Garriga e la plaça del mateix poble" (any 1562).

3.1. Antecedents arqueològics

El 1949, el senyor Maurí havia constatat 26 jaciments romans a La Garriga. Més endavant, l'Àrea d'Arqueologia del Museu de Granollers va localitzar 29 jaciments més, 13 d'època republicana i 16 d'època imperial. El 1990 hi havia inventariats 35 jaciments, i amb la darrera revisió de l'inventari de jaciments arqueològics, per la redacció del Pla Especial de Protecció del patrimoni, el total ha ascendit a un total de 76, els quals ofereixen vil·les, enterraments i materials dispersos que no poden catalogar-se de forma segura.

En l'actual Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU), aquests jaciments es troben catalogats com a Bé Cultural d'Interès Local, amb protecció pendent d'aprovació en el Pla Especial de Protecció del Patrimoni (PEPP).

En la zona intervinguda es constaten les següents intervencions arqueològiques i zones protegides:

a) L'antic traçat de la via romana que unia Barcelona amb Vic i del camí ral medieval. Aquest traçat es troba protegit pel Pla Especial de Protecció del Patrimoni de la Garriga, aprovat definitivament el 19 de juliol del 2007, amb el codi A44 i amb la màxima categoria de protecció (jaciment).

b) Durant les obres de rehabilitació del centre, van aparèixer estructures romanes i medievals al carrer de Samalús, prop del seu encreuament amb el carrer Banys. Aquestes estructures tenien continuïtat sota l'edifici que actualment ocupa el carrer dels Banys núm. 1, amb façana també al carrer de Samalús.

c) El jaciment arqueològic romà anomenat “Galeries Banys”, a l’espai del carrer dels Banys 8-10. Aquest espai es troba protegit pel Pla Especial de Protecció del Patrimoni de la Garriga, aprovat definitivament el 19 de juliol del 2007, amb el codi A49 i amb la categoria d’espai de mínima protecció arqueològica.

d) El carrer de la Doma coincideix també amb el traçat de l’antic camí ramader, protegit pel PEPP amb el codi A84 i amb la categoria d’Espai de Mínima Expectativa Arqueològic-Paleontològica.

e) Pel carrer Sant Francesc hi passa també un ramal històric del Rec Monar, una infraestructura hidràulica de gran importància per a la definició històrica del nucli urbà de la Garriga. El rec es troba protegit pel Pla Especial de Protecció del Patrimoni de la Garriga amb el codi A75 i amb la categoria d’espai de mínima expectativa arqueològica.

f) Finalment, en una recerca realitzada per l’Àrea de Patrimoni l’any 2016 a partir de la informació aportada pel Cadastre de l’any 1716, es va documentar la possible existència d’un habitatge adjacent a l’era de Can Serratacó, situat entre la casa del mateix nom i el ramal del Rec Monar, a tocar de la cantonada entre els carrers Doma i Sant Francesc afectada pel projecte. La intervenció arqueològica realitzada l’any 2018 a l’altra banda del carrer de la Doma, de fet, va aportar la documentació d’algunes estructures arqueològiques.

Finalment cal fer esment a tocar de la present zona a la intervenció arqueològica realitzada l’any 2018 al carrer de la Doma 8, entre octubre i desembre, sota la direcció de l’arqueòloga Marta Merino (Abans SL) on aparegueren restes de murs i un pou tots ells contemporanis indeterminats però pertanyents a la casa de Can Serratacó.

4. METODOLOGIA

L'estudi arqueològic en aquest immoble s'ha desenvolupat en les zones on s'ha afectat el subsol de la finca a través d'un seguiment arqueològic de tots aquells rebaixos fins assolir la cota necessària de l'obra.

El mètode de registre de les dades que s'ha utilitzat a la intervenció és el proposat per E. C. Harris i per A. Carandini, modificat a partir de la pràctica arqueològica en aquest tipus de jaciments i de les circumstàncies concretes de l'excavació. Per al registre objectiu dels elements i estrats que puguin ser exhumats, es realitzarà una enumeració correlativa d'aquests anomenada "Unitat Estratigràfica" (u.e.) que els individualitzarà els uns dels altres. Cada u.e. tindrà una fitxa en la qual s'indicarà: la seva ubicació en el context general del jaciment, la seva ubicació en plantes i seccions, la seva definició i la seva relació física respecte a les altres u.e. Els possibles materials arqueològics recuperats a cada estrat o parament es separaran en bosses diferenciades per poder, mitjançant el seu estudi, apropar-nos a la cronologia relativa de cada nivell.

També s'ha enumerat cada rasa amb números correlatius per tal de poder-les identificar i individualitzar. En total s'han numerat 3 rases. De cada rasa, i de les restes arqueològiques, s'han documentat a través de fotografies i de dibuixos arqueològics per tal de poder fer la planimetria pertinent.

5. TREBALLS REALITZATS

En aquest apartat es descriurà els treballs realitzats durant els dies 28 i 29 de setembre i el dia 5 d'octubre de 2022. Aquest informe presenta el resultat obtingut de les rases després de l'extracció de formigó i saulons a màquina. Destacar, que els treballs s'ha dut seguint la metodologia arqueològica.

Els treballs s'han desenvolupat al carrer Sant Francesc 14 i 34, i al carrer la Doma 10, al terme municipal de La Garriga (Vallès Oriental). En cada un d'aquests tres punts del carrer s'ha realitzat una rasa per tal de connectar la finca amb la xarxa de clavegueram. Com s'ha explicat anteriorment, cada element arqueològic documentat a cada una de les rases ha estat numerat i documentat d'acord amb la metodologia arqueològica.

Així doncs, les tres rases s'han obert amb l'ajuda d'una màquina sota el control visual de l'arqueòloga. També, s'han portat a cap treballs manuals de neteja i delimitació de les següents estructures trobades: a la rasa 1 es van localitzar dos murs UE 103 i UE 104. La rasa 2 s'ha localitzat el mur UE 105. A la rasa número 3 s'ha documentat el mur UE 110.

Per poder continuar les tasques d'execució del projecte d'obra, es fa necessari el desmuntatge total de les estructures documentades. Per aquest motiu en presentem la relació en aquest document:

-Mur (UE 103): Fonamentació de mur bastit de còdols grans lligat amb morter groc de composició fina. Compacte. Presenta una orientació de N-S i té unes dimensions de 0.42 m d'amplada i 0.60 m de potència conservada. Tècnica de l'encofrat de la rasa perduda. Es troba arrasat pel paviment del carrer actual (UE 101). Sols es conserven les últimes filades del mur. En els perfils de la rasa es pot observar que se li adossa un estrat de morter generalment compacte (UE 106). Per sota d'aquest estrat, apareix un altre compost per una capa fina d'argiles i seguit de sorres fines (UE 107). Pel tipus de material i tècnica emprada es podria datar en cronologies d'època contemporània.

-Mur (UE 104): Fonamentació de mur bastit de còdols grans lligat amb morter groc de composició fina. Compacte. Presenta una orientació N-S i té unes dimensions de 0.60 m d'amplada i 0.65 m de potència conservada. Tècnica de l'encofrat de la rasa perduda. Es troba arrasat pel paviment del carrer actual (UE 101). Sols es conserven les últimes filades del mur. En els perfils de la rasa es pot observar que se li adossa un estrat de morter generalment compacte (UE 106). Per sota d'aquest estrat, apareix un altre compost per una capa fina d'argiles i seguit de sorres fines (UE 107). Pel tipus de material i tècnica emprada es podria datar en cronologies d'època contemporània.

-Mur (UE 105): Fonament de mur bastit de còdols grans lligat amb morter groc, i compacte, de composició fina. Presenta una orientació N-S i té unes dimensions de 0.55 m d'amplada i 0.31 m de potència conservada. Tècnica de l'encofrat de la rasa perduda. Només es conserva la fonamentació. Es troba arrasat pel paviment (UE 101) i l'edifici actual. De fet, al perfil de la rasa s'observa un prisma de formigó (UE 109) contemporani al paviment actual que retalla (UE 108) una part del mur (UE 105). Aquest retall està reomplert per un estrat barrejat amb terra i formigó (UE 110). Pel tipus de material i tècnica emprada es podria datar en cronologies d'època contemporània.

-Mur (UE 110): Fonament de mur bastit de pedres grans lligat amb morter groc, i compacte, de composició fina. Presenta una orientació E-O i té unes dimensions 0.60 m d'amplada i 0.27 m de potència conservada. Tècnica de l'encofrat a la rasa perduda. Només es conserva la fonamentació. Es troba arrasat i cobert pel paviment actual (UE 101). Se li adossen saulons de les diferents obres que s'han dut a terme actualment (UE 102). Pel tipus de material i tècnica emprada es podria datar en cronologies d'època contemporània.

6. CONCLUSIONS PRELIMINARS

En el transcurs d'aquests dies en la intervenció del carrer Sant Francesc 34, al municipi de La Garriga, s'ha observat que hi ha diferents estructures arqueològiques que seran afectades per la realització de l'obra. Per tant, es sol·licita el desmuntatge total i el seguiment arqueològic per tal de poder connectar la finca amb la xarxa del clavegueram.

Malgrat que fer interpretacions en rases d'aquestes dimensions és complicat, s'ha intentat fer una petita interpretació de què podrien ser aquestes estructures. Aquesta interpretació s'ha pogut fer gràcies a la documentació històrica i a les diferents intervencions que s'han fet en el municipi.

Així doncs, a la rasa 1 es documenten dos murs (UE 103 i UE 104), als quals se'ls adossa un estrat de morter (UE 106). Per sota d'aquest, hi apareix un estrat compost per una fina cap d'argila i sorres fines de color marró clar (UE 107). Aquestes estructures (UE 103 i UE 104) es troben arrasades pel paviment actual del carrer (UE 101). Les fonts escrites i les fonts arqueològiques ens diuen que en aquesta part del carrer hi havia edificis, i a més, hi passava el ramal del rec Monar. Aquestes descripcions fan pensar en el següent:

Una primera hipòtesi és que aquests murs podrien formar part d'una antiga casa i que la UE 106 fossin les restes del paviment, ja que segons el cadastre de l'any 1716 en el carrer Sant Francesc hi havia edificis.

Una segona teoria seria que aquests dos murs són una canal. De fet, per aquest carrer hi passa el ramal del rec Monar. Així doncs, aquestes dues estructures es podrien interpretar com a una canalització, ja que tenim dos estrats que s'hi adossen. Un és el morter (UE 106) i l'estrat de sorres (UE 107). La UE 106 es podria interpretar com la tapa de la canal i l'estrat de sorra serien les sedimentacions de l'aigua. En aquest cas, aquesta canal hauria estat construïda aprofitant segurament la UE 104, ja que aquest mur presenta unes dimensions massa grans com per fer aquesta funció des d'un inici. Per tant, l'estructura UE 104 podria ser anterior a UE 103, la qual la construirien per fer la canalització.

Finalment, en cas que aquestes estructures fossin una canal mai se sabrà si és el ramal del rec Monar, ja segons les fonts passa per l'altra banda del carrer. També, podria ser una canalització interior del pati exterior d'un edifici amb finalitats agropecuàries.

Pel que fa a la rasa 2, es va localitzar i delimitar el mur UE 105. Aquest mur apareix just per on passa el mur perimetral de la finca actual però amb una orientació diferent. Aquest possiblement formava part de l'antiga era de Can Serratacò. Aquesta finca es troba just davant i l'any 2018 s'hi va dur a terme una excavació arqueològica. Segons la memòria arqueològica es va documentar un conjunt d'estructures d'època contemporània. De fet, aquestes estructures compartimentaven l'era. No van trobar cap mur de perímetre. És per aquest motiu que la UE 105 s'ha interpretat com un possible mur de l'era de Can Serratacò.

Finalment, a la rasa 3 es va localitzar i delimitar el mur UE 110. Aquest mur s'ha interpretat com estructura de l'era de Can Serratacò, ja que segons la propietària de Can Serratacò i l'antic propietari de la finca del carrer Sant Francesc 34, aquest mur pertanyia segurament a l'era.

6.1. Afectació Arqueològica

La intervenció duta a terme entre els dies 28 i 29 de setembre ha donat com a resultat la documentació de les restes de tres estructures. Aquestes hauran de ser desmuntades, seguint els criteris pertinents, per tal de poder continuar amb les tasques d'excavació i alliberació de l'espai afectat per les obres.

UE	Tipus	Desmuntatge	Cronologia
103	Mur	Total	Contemporània
104	Mur	Total	Contemporània
105	Mur	Total	Contemporània
110	Mur	Total	Contemporània

Les estructures afectades són:

UE:	Fotografia:	Cronologia:
103		Contemporània indeterminada
Definició: Fonamentació de mur bastit de pedres grans i morter de color groc degra petit. Es troba construït amb la tècnica constructiva de l'encofrat a la rasa perduda. Aquest mur té unes dimensions 0.42m d'amplada i 0.60 m de potència conservada.		
Afectació: Desmuntatge total .		

UE:	Fotografia:	Cronologia:
104		Contemporània indeterminada
Definició: Fonamentació de mur bastit de pedres grans i morter de color groc degra petit. Es troba construït amb la tècnica constructiva de l'encofrat a la rasa perduda. Aquest mur té unes dimensions 0.60m d'amplada i 0.65 m de potència conservada.		
Afectació: Desmuntatge total .		

UE:	Fotografia:	Cronologia:
105		Contemporània indeterminada
Definició: Fonamentació de mur bastit de pedres grans i morter de color groc degra petit. Es troba construït amb la tècnica constructiva de l'encofrat de la rasa perduda. Aquest mur té unes dimensions de 0.55 m d'amplada i 0.31 m de potència conservada.		
Afectació: Desmuntatge total .		

UE:	Fotografia:	Cronologia:
110		Contemporània indeterminada
Definició: Fonamentació de mur bastit de pedres grans i morter de color groc degra petit. Es troba construït amb la tècnica constructiva de l'encofrat de la rasa perduda. Aquest mur té unes dimensions 0.60 m d'amplada i 0.27 m de potència conservada.		
Afectació: Desmuntatge total .		

7. BIBLIOGRAFIA

-CHORÉN, J; AGUILAR, C. (2006): Control arqueològic als C/Banys, C/Sancho Marraco, C/Cast Oliver de La Garriga, Vallès Oriental (juliol — agost de 2006). Memòria dipositada a l'Àrea de Coneixement i Recerca de la Generalitat de Catalunya.

- MAURI, J. (1949): Història de la Garriga. Volum I. Editorial Romagraf S.A. L'Hospitalet de Llobregat.

- VILA, L.; CHORÉN, J. (Inèdit): Inventari del Patrimoni Arqueològic pel Pla Especial de Protecció del Patrimoni de La Garriga.

- VILA, L.; TENAS, M. i OLIVERAS, I. (1993): El Patrimoni Arqueològic de la Garriga. Contrapunt Monografies. Editorial Rourich, Sant Cugat del Vallès.

- Merino, Marta (2018): Intervenció arqueològica al carrer de la Doma 8 i carrer de Sant Francesc 57.

🔗 www.mediambient.es/sig

🔗 www.icc.cat

www.visitalagarriga.cat

ANNEXES

ÍNDIX DE FOTOGRAFIES

1. Vista general nord-est dels murs UE 103 i UE 104.
2. Vista de l'alçat est del mur UE 103.
3. Vista de l'alçat est del mur UE 104.
4. Vista general nord del mur UE 105.
5. Vista general de l'alçat est del mur UE 105.
6. Vista general est del mur 110.
7. Vista de l'alçat nord del mur 110.

1.Vista general nord-est dels murs UE 103 i UE 104.

2.Vista de l'alçat est del mur UE 103.

3.Vista de l'alçat est del mur UE 104.

4.Vista general nord del mur UE 105.

5. Vista de l'alçat est del mur UE 105.

6. Vista general est del mur UE 110.

7. Vista de l'alçat nord del mur 110.

ÍNDIX DE PLANIMETRIES

1. Plànol de localització de la finca. E: 1:100
2. Plànol de situació general de l'obra. E: 1:50
3. Plànol de la secció de la rasa 1.
4. Plànol de la planta de la rasa 1.
5. Plànol de la secció de la rasa 2.
6. Plànol de la planta de la rasa 2.
7. Plànol de la secció de la rasa 3.
8. Plànol de la planta de la rasa 3.

Escala:
1:100

Projecte:
Intervenció ar-
queològica
c/ Sant Francesc,
34 (La Garriga,
Valls Oriental)

Autor:
Ester Serra
Rodríguez

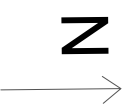
Data:
5 d'octubre del
2022

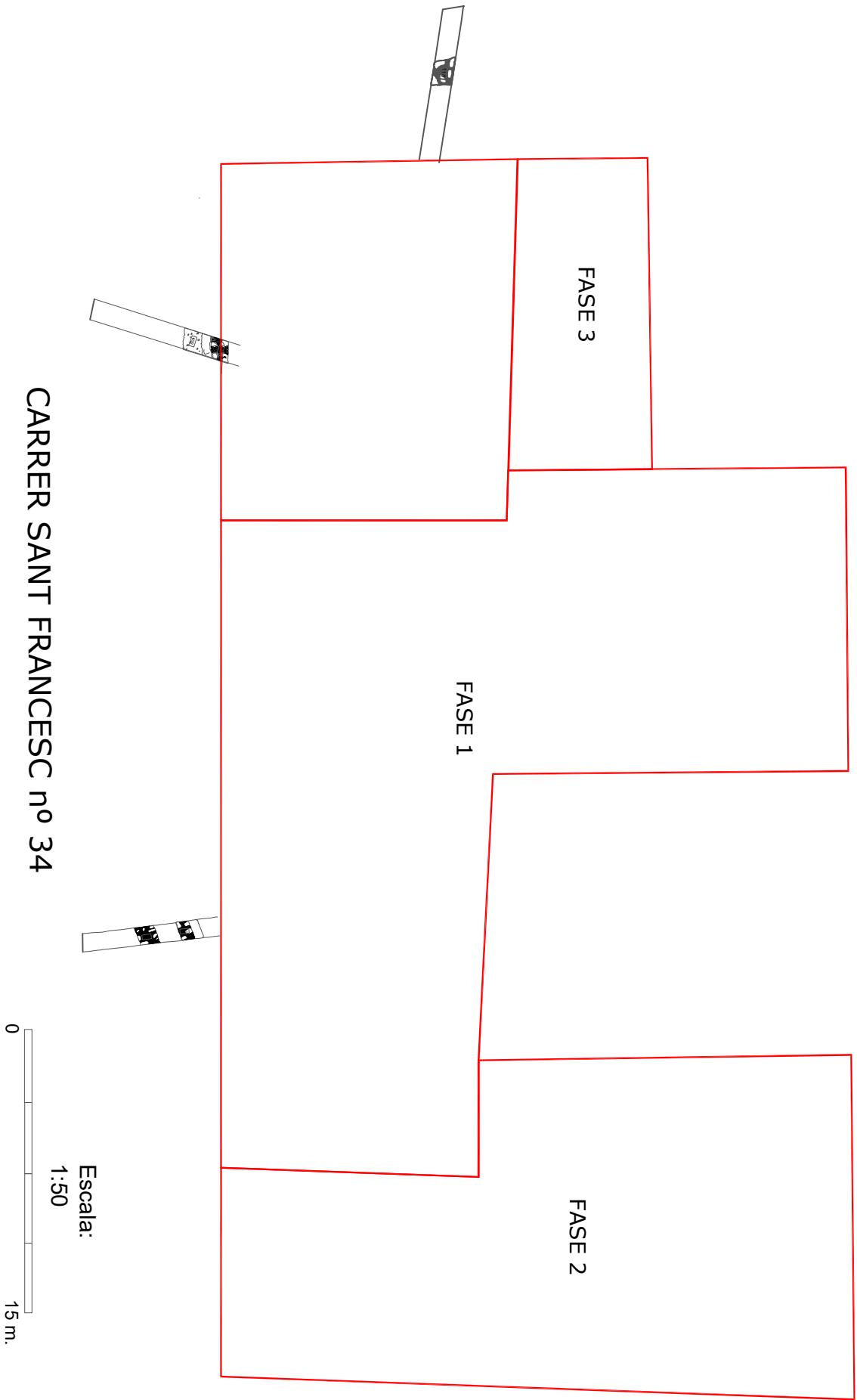
Localització:
La Garriga

Títol del plànol:
Plànol de situació
finca.

Full 1

CARRER DE LA DOMA nº 12

Projecte:
Intervenció ar-
queològica
c/ Sant Francesc,
34 (La Garriga,
Valls Orientall)

Autor:
Ester Serra
Rodríguez

Data:
5 d'octubre del
2022

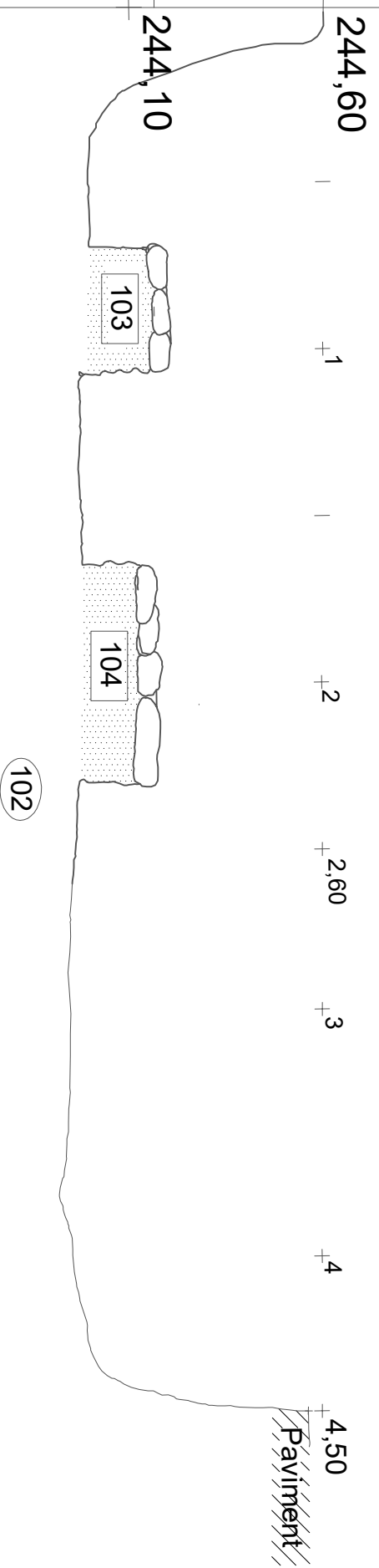
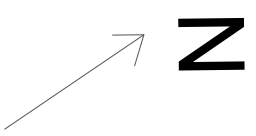

Localització:
La Garriga

Títol del plànol:
Plànol de situació

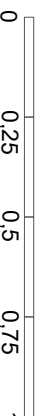

Full 2

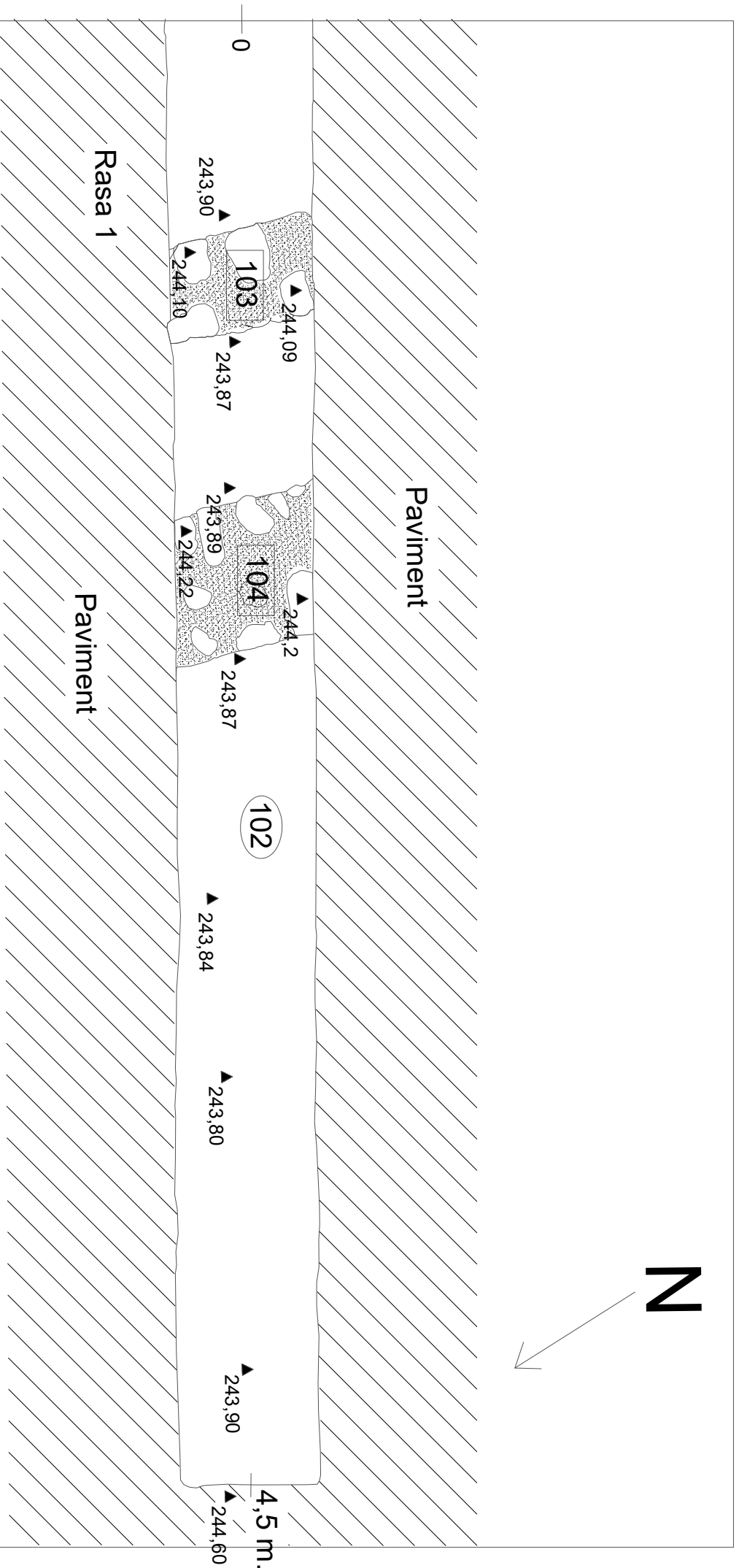

LLEGENDA

 Morter

Projecte: Intervenció arqueològica c/ Sant Francesc, 34 (La Garriga, Valles Oriental)		Autor: Ester Serra Rodriguez		Escala: 1:20 		Títol del plànol: Rasa 1 i Secció 1		Full 3			
		Data: 4 d'octubre del 2022									

EDIFICI

LLEGENDA

Morter

Projecte: Intervenció arqueològica
c/ Sant Francesc, 34 (La Garriga, Valles Oriental)

Autor: Ester Serra Rodriguez

Data: 4 d'octubre del 2022

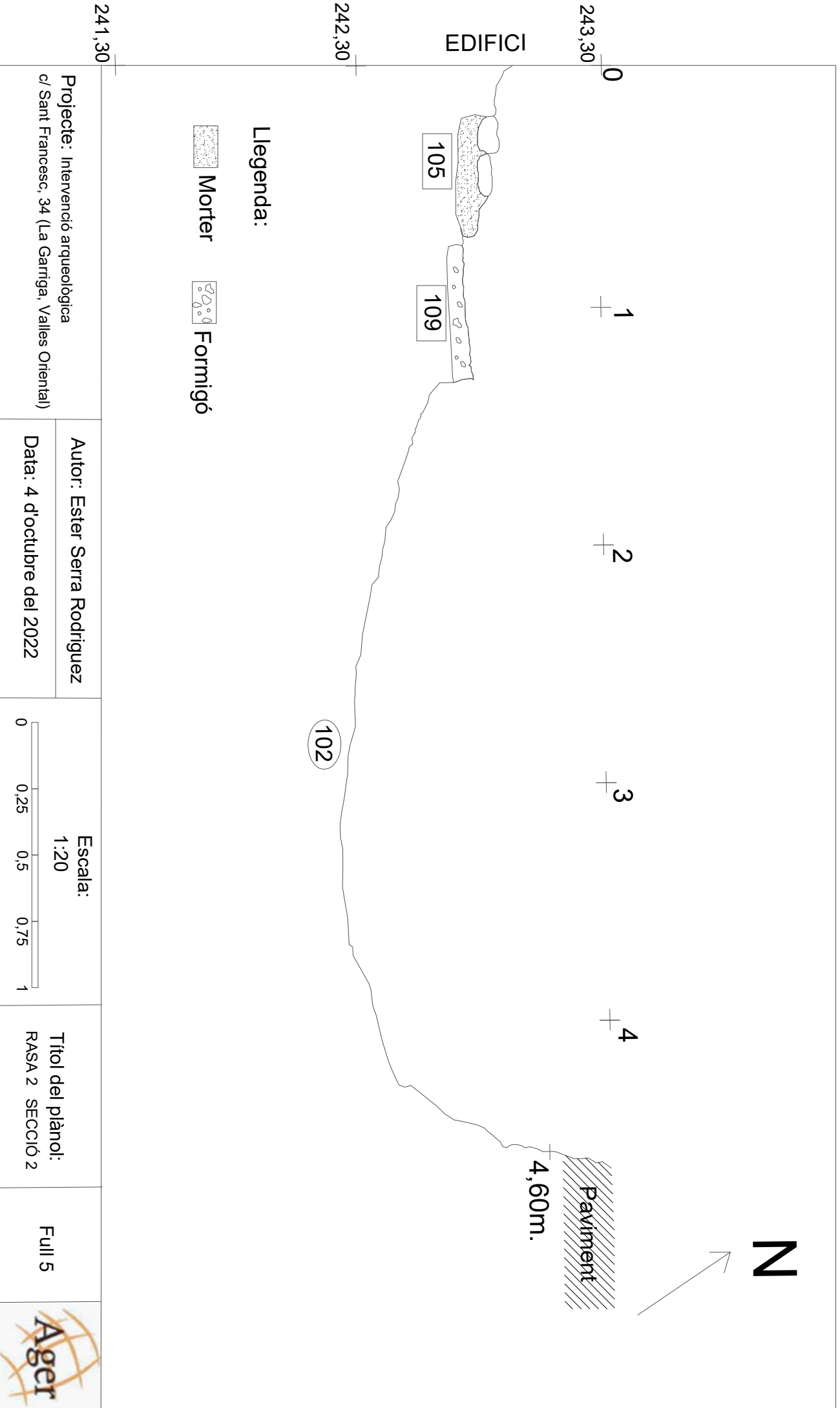
Escala:
1:20

Títol del plànol:
RASA 1 PLANTA 1

Full 4

N

Paviment

4,60m.

0 1 2 3 4

EDIFICI

105

109

102

Llegenda:

Morter

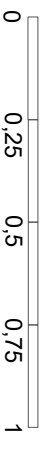
Formigó

Projecte: Intervenció arqueològica
c/ Sant Francesc, 34 (La Garriga, Valles Oriental)

Autor: Ester Serra Rodriguez

Data: 4 d'octubre del 2022

Escala:
1:20

Títol del plànol:
RASA 2 SECCIÓ 2

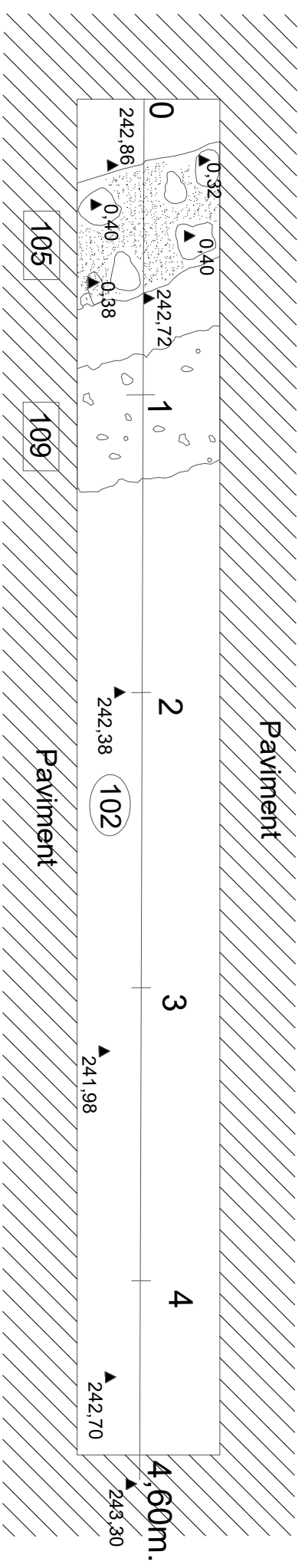
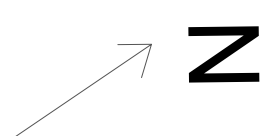
Full 5

241,30

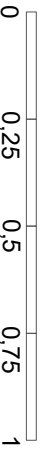

242,30

243,30

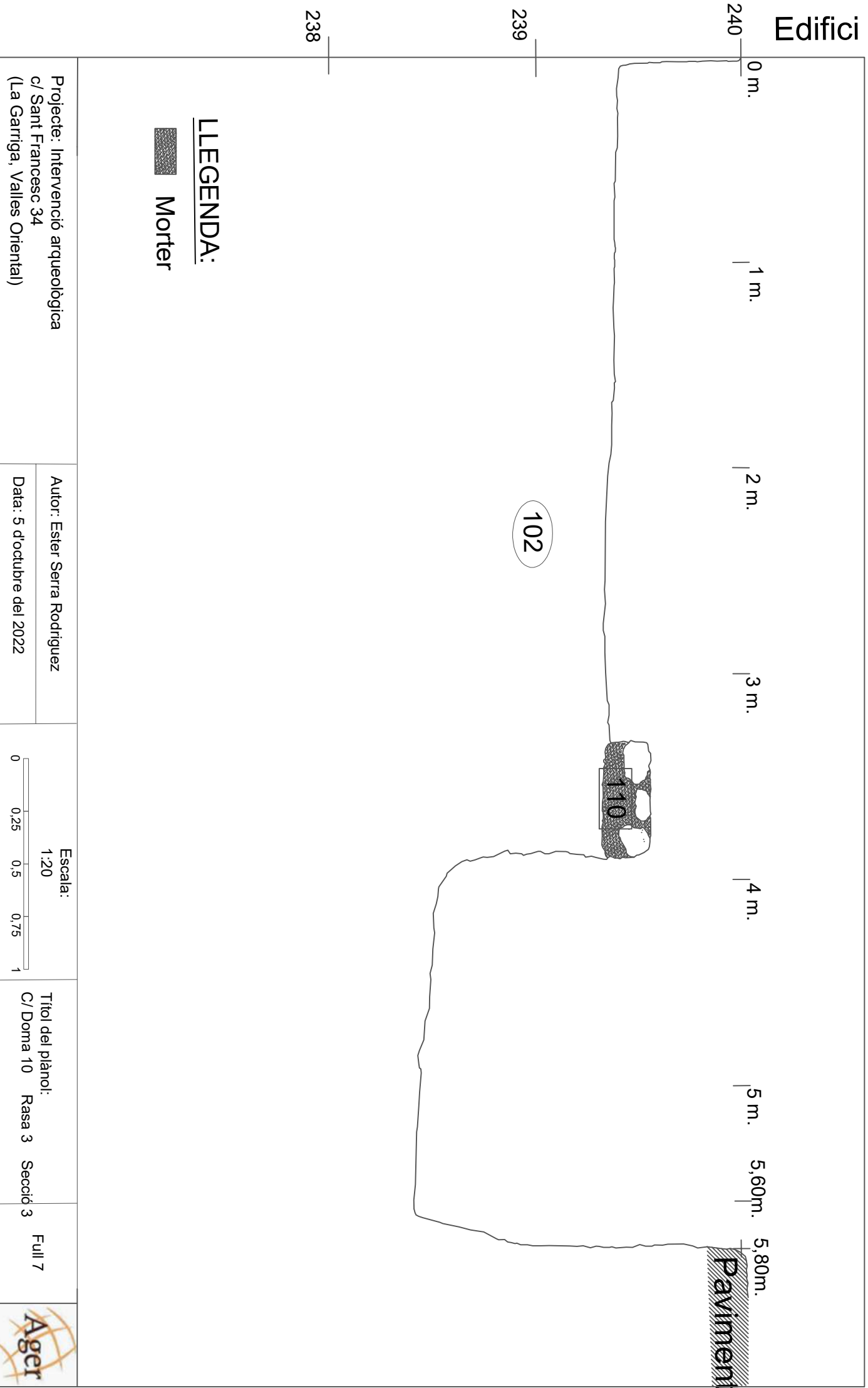

Llegenda:

- Morter
- Formigó

Projecte: Intervenció arqueològica c/ Sant Francesc, 34 (La Garriga, Valles Oriental)	Autor: Ester Serra Rodriguez		Escala: 1:20 	Títol del plànol: PLANTA 2 SECCIÓ 2	Full 6	
	Data: 4 d'octubre del 2022					

Edifici

0 m.

1 m.

2 m.

3 m.

4 m.

5 m.

5,60m.

5,80m.

Paviment

102

110

238

239

240

LLEGENDA:

Morter

Projecte: Intervenció arqueològica
c/ Sant Francesc 34
(La Garriga, Valles Oriental)

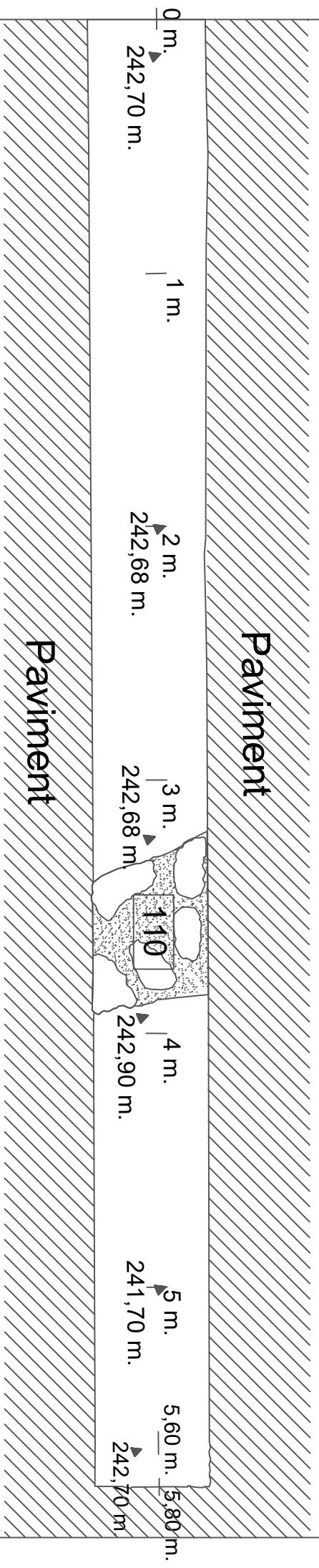
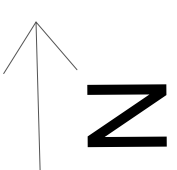
Autor: Ester Serra Rodriguez
Data: 5 d'octubre del 2022

Escala:
1:20

Títol del plànol:
C/ Doma 10 Rasa 3 Secció 3

Full 7

Projecte: Intervenció arqueològica c/ Sant Francesc 34 (La Garriga, Valles Oriental)	Autor: Ester Serra Rodriguez	Escala: 1:20 0 0,25 0,5 0,75 1	Títol del plànol: C/ Doma 10 Rasa 3 Planta 3	Full 8	
	Data: 5 d'octubre del 2022				